

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PIK II

Ч. 70.

СУБОТА, 16. ЖОВТНЯ 1920.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, OCTOBER 16th, 1920.

No. 70.

VOL. II.

Новинки.

ПЕРЕМІРЕ МІЖ ПОЛЬЩЕЮ І СОВІТАМИ.

Прелімінарний мирний договір і перемир'я між радянськими республіками і Польщею — підписані.

РИГА, 12. жовтня. — Сьогодні ввечері о годині 7. 10 польські і совітські делегати підписали тут прелімінарний мирний договір і перемир'я. Перемир'я входить дієсно в силу о півночі дня 18. жовтня, т. є 144 години від півночі сьогодні.

Умучений більше як п'ятьма днями і ночами майже неустійливою роботою, А. Пюффе виглядав дуже блідий, однак його голос не оказав знеуроченованя, коли він без притиску оповістив, що договір укінчений і почав читати російський текст.

Голова совітської делегації, в короткій промові перед підписанням договору, описав російський мир як "мир без побідника і побіженого".

Риське перемир'я поставити більшовиків в мир зі всіма їх прибалтійськими сусідами в протязі 144 години і оставити Врангеля як одну мілітарну операцію проти Совітів.

БОЛЬШЕВИКИ НАСТУПАЮТЬ НА ВРАНГЛЯ.

Відібрали Маріополь, Бердянськ і кілька інших міст.

ПАРИЖ, 14. жовтня. — Нинішні донесення до французького міністерства закордонних справ кажуть, що більшовицькі війська наступають проти Врангеля над Азовським морем і відібрали кілька міст.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 14. жовтня. — Сповідано тут про відібране більшовиками Маріополя і Бердянська над Каспійським морем.

Відносять побіди на полудневому фронті.

ЛОНДОН, 13. жовтня. — Російський совітський урядовий звіт з вітвірка доносить про успіхи російських совітських військ на цілм фронті на полудне від Мінська до Криму.

Польські пани оставили петлюрівських погромників.

ВАРШАВА, 13. жовтня. — Нинішній польський комунікат каже, що більшовицькі війська збирають ся коло Жмеринки для наступу на Українців (петлюрівських недобитків — ред.), який має початися зараз по підписанню польського мирного договору. (З сеї новинки оказується, що польські пани оставили свого льока Петлюру і тепер петлюрівським погромницьким бандам приїде неминучо кінець.)

Росія і Фінляндія підписали мирний договір.

ГЕЛЬСІНГФОРС, 14. жовтня. — Російсько-фінляндський мирний договір зівстав підписаний сьогодні в Дорпаті, в Естонії.

Мирні переговори межи Фінляндією і Росією розпочали ся минулої весни за і-

ніціативою московського правительства, однак за той час вони мали багато перерв.

Польський прем'єр Вітос звинувачує вину за погроми на Петлюру.

БЕРЛІН, 8. жовтня. ("Ді Шайт"). — Польський прем'єр Вітос відбув інспекційну подорож по Східній Галичині і признає, що там дійшли погроми до великих розмірів. Громолено не лише Жидів, але й інших. Вину за ті погроми звинувачує Вітос на Петлюру: Він каже, що хлопці такі обурені, що чекають навіть на приход більшовиків, коби лише побути ся теперішнього ладу.

Совітське правительство згодило ся на обмін п'янічками з Англією.

ЛОНДОН, 15. жовтня. — Леонід Красін, тутешній совітський представник, вислав ноту до Корзона, англійського міністра закордонних справ, в котрій совітське правительство годить ся розпочати обмін британських п'янічків через фінляндську границю. В ноті сказано також, що російські представники в Тифлісі отримали інструкції що до видачі п'янічків за Баку, згідно з угодою заключеною з лордом Корзоном.

Сьогодні мав розпочати ся майнерський страйк в Англії.

ЛОНДОН, 15. жовтня. — Бритійські майнери вийшли на страйк в суботу. Екзекутива майнерської федерації оповістила офіційно сьогодні, що робота буде застановлена в суботу, згідно з голосованем вийти на страйк, який мав почати ся 27. вересня а який два рази відкладано іза ведена переговорів.

В Вашингтоні боять ся поширення більшовизму в Мексико.

ВАШИНГТОН, 9. жовтня. — До рижних міністерств Злуч. Держав доходить вісти, що в Мексико ширить ся більшовизм. На підставі відомостий приходять до заключення, що більшовизм є сильно вкорінений по цілм Мексико і він готується до революції. Положене столиці Мексика уважають дуже грізним. Консервативні урядники обвиняють власти за їх толероване організації більшовиків, котра виступає отверто проти них і котра росте з кожним днем.

"Експелсіор де Мексико", консервативна часопись, говорить в передовиці про недавню більшовицьку демонстрацію в Мексико Ситі між иншим саїдує:

"Більшовизм ширить ся без жадного опору зі сторони правительства. Товпа захоплена агітацією, що ніколи не була заборонена, напад на "Народну палату" (соймовий будинок), головну квартиру правительства, здерла мексиканський прапор і вивисила червоний".

Соціалістична конференція в Триєсті за Третім Інтернаціоналом.

РИМ, 8. жовтня. — На конференції соціалістичних про-

відників в Триєсті подтверждено солідарність італійських робітників з совітською Росією.

По ухваленню резолюції, якою учасники конференції зобовязують ся давати всю можливу поміч совітській республіці, постановлено також що всі члени італійського парламенту будуть обороняти совітську республіку в парламентарній роботі.

Конференція подтвердила також рішене Екзекутивного Комітету Партії, який 7 голосами проти 5 ухвалив злучити ся з Третім Інтернаціоналом.

З'їзд німецької незалежної соціалістичної партії.

Більшість делегатів заявляють ся за сформованем Комуністичної Партії.

БЕРЛІН, 13. жовтня. — На вчерашній конференції німецької незалежної соціалістичної партії в Гале виявилось, що німецькі незалежні соціалісти стоять перед розколом своєї партії. Більшість делегатів заявляють ся за сформованем німецької Комуністичної Партії і переговорами в справі приязної роботи з Москвою. Висловлюють ся побоюваня, що в процесі розколу потворять ся фракції.

Дауміг в чолі пробольшевицького крила З'їзду.

ГАЛЕС, Німеччина, 14. жовтня. — Провідник пробольшевицького крила незалежних соціалістів Дауміг пропонував вчора ввечером на конвенції німецьких соціалістів цивільну війну як одиницький спосіб заведення пролетарської держави в Німеччині.

Дауміг заявив ся за союзом з совітською Росією. Кріспієн, провідник консервативного елемента, хотів попірає диктатуру пролетаріату, в той самий час виступає проти тероризму і говорив проти підлеглости Москві. Кріспієн заявив, що Німеччина мусить сама вирішити свої власні життєві питання, такі як розпочате нової революції.

Зіновев присутній на З'їзді.

Сподіють ся, що дальша дискусія над злучкою з Москвою приїде на днешній порядок сьогодні, коли головними бесідниками будуть російський делегат Зіновев і французський делегат М. Лонгет. (Зіновев є головою ІІІ. (Комуністичного) Інтернаціоналу з осідком в Москві. — Ред.)

Доказ, що наступити остаточно розкол на дві фракції можна бачити в тім факті, що "праве крило" вже замовило собі квартиру в Липську і сподіють ся, що воно перенесеть ся туди сьогодні або завтра на свою конвенцію.

Боротьба внутрі німецької Незалежної Соціалістичної Партії.

БЕРЛІН, 2. жовтня. — З великою завязтостью ведеть ся дальше боротьба серед членів Незалежної Соціалістичної Партії Німеччини в справі приступлення до Третого Інтернаціоналу.

Маси членства чимраз більше заявляють ся за Комуністичним Інтернаціоналом, не зважаючи на протест Кавтського, Ледебурі і инших Органів незалежних "Фрайгайт" тратити чимраз більше чітачів в користь "Червоного Прапора", органу Комуні-

стичної Партії Німеччини.

Заборона О. В. Ю. в албертійських майнах.

КАЛГАРИ, Алта., 10. жовтня. — Головний суд видав тут вчора заборону, на підставі котрої Одній Великій Юні не вільно вести своєї діяльності в майнах коло Дромгелера. Помимо заборони, юнійні майнери в Дромгелер устроїли нинішній мітінг; однак нічого не приключило ся. Заборона вичисляє імена 13 членів Одної Великої Юні, яким не вільно працювати з рамени О. В. Ю.

Син-Фейнери — дійсне правительство Ірландії.

ЛОНДОН, 9. жовтня. — Артур Гендерсон, член парламенту вступив з заявою, що Син-Фейнери є ірландським правительством "де факто". В своїй заяві Гендерсон каже, що Ірландія повинно ся полишити право самій рішати свої справи, а війська з остріву відкликати.

Чеські соціалісти прийняли московську комуністичну програму.

БЕРЛІН, 7. жовтня. — Чеська соціал-демократична партія розколола ся. Ліве крило спільно з частиною Національного Виконавчого Комітету пробували скликати новий конгрес для обговорення питання відносно ІІІ. Інтернаціоналу. Пправе крило відмовило ся задовольнити се домагане і ліві самостійно скликали зїзд, на який прибуло багато делегатів.

Ліви тепер є в більшості. До нового виконавчого комітету попередні представники не увійшли. Ліви стали фактичними панамі цілої соціал-демократичної партії.

Питанє про прилученє до ІІІ. Інтернаціоналу покищо єше не рішене, але московська комуністична програма зїстала прийнята.

Анатоль Франс вірить в силу совітської Росії і соціалізму.

ПАРИЖ, 4. жовтня. — Відомий французський письменник Анатоль Франс заявив представникам американської преси, що тільки соціалізм спасє Європу від загибелі. Анатоль Франс сказав, що Росія перша зуміє покористувати ся сим средством для свого спасення.

Відносно пануючого в Європі економічного і політичного хаосу, Франс між иншим сказав:

Я вірю, що з всего того страшного хаосу першою вийде Росія. Творить ся там щось нове. В тяжких муках народжується там щось велике, могутє.

Тільки велика внутрішня сила була в спроможі створити те, що випало на долю червоної армії.

Конгрес комуністів Болгарії.

ІІ. Конгрес комуністів Болгарії відбув ся недавно в Софії. Взяло в ньому участь 763 делегатів, які заступали 487 комуністичних організацій. Проводив нарадами старий ветеран робітничого й революційного руху 72 літній Благоєв. Про організацію реферував секретар партії Колларов.

Зі звіту піднести треба се, що партія видала в останньому році пів мільона дрімари-

нів комуністичних брошур і книжок.

Та на перше місце вибив ся реферат Кабатшева, про становище болгарського пролетаріату до міжнародної та балканської політики.

В резолюції піднесено як ціль партії знищенє капіталістичного ладу та вівзано всі комуністичні партії на Балкані до створення комуністичної федерації балканських народів.

Соціалісти на Горішному Шляську приступили до ІІІ. Інтернаціоналу.

На Горішному Шляську відбули ся в першій половині вересня два зїзди німецьких соціалістів. На одному зїзді ухвалено бороти ся усіми силами проти відлучення Горішного Шляська від Німеччини, а на другому рішене величезною більшістю голосів приступити до ІІІ. Інтернаціоналу з осідком в Москві. В тому другому зїзді в Глівіці мали брати участь делегати совітів і комуністи з басейну Домброва.

Російська робітничая делегація в Німеччині.

До Гамбурга прибула російська робітничая делегація, якої метбю зазнайомлене з відносинами в Німеччині. З числа 15 осіб делегації, 5 має вже доїзди на подорож по Німеччині, що до инших ведуть ся перевори.

Нова філія польських мордів у Сх. Галичині.

В Сх. Галичині завели Поляки страшний терор. Польські карні відділи машерують від Дністра до Карпат на Схід, обступлюють кожде село, обстрілюють його скорострілами, грабують все майно, розстрілюють і вїшають людей та підпалюють нафтою села — як: Дідушки великі, Рахинь, Туре велике, Суходіл і инші. Населене тікає в гори з дітьми або до більшовиків. Захоплених мушун вивозять Поляки до полевого суду у Стрий. Жандармські суди беззастанно карають по селах невинних людей. Жандармські постеруки залиті кровю. Перегрьсько окопало ся і боронить ся на житє і смерть. ("Укр. Прапор" з 18. вер.)

Ліквідація "Бунду" в Польщі.

"Kurjer Poglady" подає: Діяльність "Бунду" на терені Польщі є вимірена в порозуміню з совітською Росією проти устрою держави, супроти чого уряд наказав цілковиту ліквідацію польської організації "Бунду" в границях польської держави.

Арештоване комуністів в Люблині.

В Люблині арештувала тамошня польська влада революційний комітет комуністів. При ревізії відобрано цілий організаційний архів і кореспонденції. Одночасно на піддашу одного з домів при вул. Кравецький ч. 39 відкрито тайну друкарню і наклад першого числа "Комуніста".

Переслідування польських соціалістів в Познані.

Дня 16. вересня до льокало польської соціалістичної партії в Познані прийшла полі-

ція і жандармерія під командою комісара. На приказ виділу міністерства 6. пруського забору, приступлено до ревізії льокало військового відділу П. П. С. А що сей відділ містить ся в льокалі професіональних організацій, переведено там ревізію, опечатано й забрано акти, а секретара Лукащука арештовано. Наслідком сего робота професіональних організацій припинена.

Відїзд М. Грушевського на Україну.

Як нам доносять, проф. Михайло Грушевський задумує перенести ся на радянську Україну. Стоїть се в звязку з плянованим відїздом усіх Українців радянців для активної праці.

("Вперед" з 21. вер.)

Масові розстріли в Галичині.

"Укр. Прапор" з 18. вересня подає: Довідуємо ся, що на області Сх. Галичини в районі між Городком і Равою, Поляки переводять масові арешти і розстріли наших селян. Минулого місяця згинило в той спосіб з рук польських катів 60 наших селян.

Погроми петлюрівців у Сх. Галичині.

Відеська "Morgen Zeitung" подає на основі оповідань очевидців:

Дня 18. серпня с. р. перешли відділи Петлюри через Станиславів. На вул. Сопіжницькій і Карпівського напали вони на жидівські склепи, знасилували одну дівчину і потім вбили її. Сеї самої ночі напали отсі відділи у Тис-

мениці під Станиславом на жидівську родину Поляків домагаючи ся грошей. Поляк віддав всі гроші і дороговічності. Та розбійничі відділи не вдовольнили ся тим, тільки здемолювали всю хатну обстанову і коли вже нічого не оставало в хаті — кинули ся на родину, зложени з 4 осіб і в нелюдський спосіб вимордували її.

"Тиждень селян" в Росії.

ШТОКГОЛЬМ, 15. вересня ("Роста", Відень). — 3 Москви доносять дня 14. вересня: "Тиждень селян" в Петроградській губернії переводить ся з найбільшим успіхом. Стари і молоді, малі і великі — всі горячо взяли ся до праці, що має на цілі виготовленє господарних знарядів і укінченє полевих робіт. Тисячі робітників з міста пішли працювати на село. В першу чергу виконують ся роботи для тих родин, які мають членів в червоній армії, і також поля найбільшійших селян. В той спосіб навізують ся між населенем міста і села близькі, щирі зносини.

Реорганізація індустрії в совітській Росії.

ШТОКГОЛЬМ, 17. вересня. ("Роста", Відень). — 3 Москви під дають 13. вересня доносять: Петроградська "Правда" повідомляє, що звісна фабрика кальшов "Тригольник", яка займає поверхню землі на 60 гектарів, знова почала роботу. Вона обслугує в першій мірі потреби армії і маринарки. Продукція в поодиноких відділах перевешнає продукцію з 1916 р., в якім осягнуто рекорд.

ПРЕДСТАВЛЕНА В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ

В СУБОТУ, 16. ЖОВТНЯ, С. Р. Тов-о ім. Т. Г. Шевченка з Бруклена відіграє прегарну драму п. н.

"ПІМСТА ЖИДІВКИ"

Рівнож пригтовляє драму "Вихрест". Слідить за оголошеннями.

В СУБОТУ 23. ЖОВТНЯ

Драматично-Співацький Кругок Укр. Роб. Дому відіграє пораз перший в Вінніперу веселу комедію в 4. діях п. н.

"ДЯЧИХА"

Ціни місць: 75, 50 і 35 ц. КУРТИНА ПІДНОСИТЬ СЯ ТОЧНО О ГОД. 8.30 ВЕЧЕР.

Пригтовляється ся до вистави прем'єра Г. Колесниченка "ЛЮДОЖЕР".

Тикети на всі представлення можна купити вчаснійше в Укр. Робітничім Домі.

БАТРАКИ В ЕДМОНТОНІ БАТРАКИ

Т-во "Самооброзования" ім. Т. Шевченка в Едмонтоні відіграє

В СУБОТУ, 23. ЖОВТНЯ, В УКР. ГР.-КАТ. ДОМІ займаючу драму з робітничого життя в 4-ох діях п. н.

"БАТРАКИ"

Драма ся ставить ся в Едмонтоні пораз перший. Аматори докладають всіх старань, щоби штука вийшла як найкраще.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.15 ВЕЧЕРОМ.

Приходьт як найчисленнійше! ЦІНИ ТИКЕТІВ 75, 50 і 35 ЦЕНТІВ.

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published semi-weekly by
 The Ukrainian Labor News Ass'n
 c/o. Pritchard & McGregor Sta.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription \$4.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 виходить для робочого ладу —
 виходить два рази в тиждень
 виходом Видавничого Товариства
 Українських Робітничих Вістей.
 Передплата \$4.00 на рік.

Редіація за оголошення не відповідає.
 Редіація рукописів не звертає.
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 c/o. Pritchard & McGregor Sta.
 Winnipeg, Man.

ДОВКОЛА МИРА.

За останні дні Рига стала на сторінках весняної преси "притчею во язицях". Преса цілого світа, як буржуазна, так і пролетарська, з пильною увагою слідкує за кожним словом, за якою вісткою походить з Риги. На Ригу звернулися очі двох класів: капіталістичної і пролетарської. Причина тому є та, що там за останні тижні стрінулися для мирових переговорів два світи: капіталістичний, котрого урядом представляла панська Польща — з одної сторони, і пролетарський, котрого представляла совіська Росія і радянська Україна — з другої.

Версальська мирова конференція, котрою закінчувалася чотирилітня імперіалістична світова війна, звертала на себе найбільшу увагу лише однією класою: капіталістичною. Свідомо революційне робітництво не сподівалося на себе нічого від версальської мирової конференції. Вони бачили і знали, що там зібрали представники капіталу, котрі мають закрити між собою лише угоду, яку хто з них має підписати собі для експлуатації колоній, котра з капіталістичних держав має захотіти собі найвигідніші ринки і кілько побіджених країв має заплатити воєнної контрибуції. Тому Версаль був лише тим ярмарком, на котрому побідники ділили між собою добуток, яка дістала ся їм від побідженого. Революційний пролетаріат, навіть з країв побідносної антанті, не мав чого радіти з версальського мира, бо він знав, що сей мир не покінчить ні його соціального, ні економічного положення. Вибухнувши після версальського мира генеральні страйки у всіх антантських країнах, котрі з невеликими перервами тягнули ся аж до нинішнього дня, доказують се як найкраще.

Але нині в Ридзі говорять між собою про мир дві класи: пролетарська і капіталістична. У вісторок, 12. жовтня, представники цих двох класів підписали між собою перемірне і визначили перемірну лінію. Чи се перемірне доведе до заключення сталого мира і чи взагалі є можливий сталий мир між країнами з пролетарською диктатурою і капіталістичною, покаже будучність. Революційний пролетаріат ніколи не повірить, щоб такий мир міг існувати. Такого мира не хотять також і капіталісти, бо вони знають, що такий мир, навіть хоть би він зразу виглядав і корисним для капіталістів — скрести їм не принесе. Вони знають, що республіки з диктатурою пролетаріату зроблять ся опієм світової соціальної революції. Їм не страшна совіська республіка як така, а страшне їм те, що там проповідують ся не безпечні для них пролетарські ідеї, страшний їм III Інтернаціонал, центрм котрого будуть робітничо-селянські республіки, тобто місце, до котрого не досягне чорна рука капіталу.

Тому капіталісти з тревогою прислухують ся до голосу з Риги. Навіть корисний для Польщі мир їм не тішить. І хочеть ся лише одного: цілковитого повалення радянських республік. І вони прагнуть до сего всіма силами, ажнаючи для сего всіх способів.

Рига і революційний пролетаріат цілого світа. Він прислухується ся до мирових переговорів в Ридзі, він дорозить робітничо-селянськими республіками, він відчуває, що із радянських республік він буде черпати всі революційні ідеї, він знає, що з поваленням радянських республік з него відіймуть надію на скоре освободжене його з капіталістичного ярма.

І тому революційний пролетаріат цілого світа більше прислухується до голосів до вісток з Риги, ніж прислухував ся в свій час до голосів Версалу. Версаль, не вважаючи, що знаходиться у Франції, був чужий для французьких революційних робітників. Не вважаючи на те, що в версальських переговорах руководителем був Лойд Джордж, англійський революційний робітник не покладали на него жадної ваги. Але нині на Ригу звернені очі революційного пролетаріату всіх країв. Робітники знають, що кожний успіх радянських республік в Ридзі — є їх, робітників, успіх.

Для нас, українських робітників, мирові переговори в Ридзі являють ся справою великої ваги. Там, бодай тимчасово, рішається судьба радянської України. Коли червоної армії Росії і України кілька місяців тому назад стояли під мурами Варшави і Львова, тоді судьба не тільки радянської України, але і радянської Галичини здавало ся була запевнена. Але імперіалісти цілого світа напружили всі свої сили, послали до Польщі своїх найліпших генералів, офіцерів, гори амуніції і уоружили всі білогвардійські погромницькі банди, — виперли совіську армію з зайнятої нею території. Змучені чотирилітньою воєною царської Росії і трілітньою горожанською воєною з наймитами весвітнього капіталу Колчаком, Денікіном, Оуденіком, Петлюрою, Пласудським, Вранглем і цілою низкою менших бандитів, змучені найстрашнішим своїм ворогом — блокадою "культури" країв Європи, — червоної армії примушені були подати ся взад.

Капіталісти цілого світа приготували ся вже передчасно святкувати свою побіду. Буржуазна преса за останні два тижні переповнена найчорнішими брехнями про ріжні контрреволюційні постання в совіській Росії і в радянській Україні. Вона писала, що на вулицях Москви барикади, в Петрограді постання, в Нижньому Новгороді нове правительство, Київ заняли повстанці, Катеринослав, Харків, Полтаву заняв Махно з Вранглем, Буденного одіног дия судить, совіський воєнний суд, а другого дня Буденний вже формує українську армію і йде з нею на Київ і т. д., червоної армії терпіли страшні поразки, падали ся сотками тисяч в полон до польських білогвардійців, до Врангеля, і так без кінця і міри.

Такі новинки принесла буржуазна преса за останні тижні. А тимчасом до Риги з'їхали ся представники весвітнього капіталу і їх наганячі, для переговорів з представниками робітничо-селянських республік. Если всі ті новинки про постання в радянських республіках, про які так крикливо писала буржуазна преса, були хотья на пововну правдиві, то представники капіталу не захотіли б говорити про мир з радянськими республіками. Вони почекали б вже поки не пвалить ся совіти, а тоді за посередництвом Врангеля та Пласудського зробили б панамі положення.

Але вони знають, що вони брешуть і тому мирять ся. Як видно з останніх новинок, то польсько-совіським перемирем найгірше незадоволені імперіалісти Франції, вони незадоволені поступком сего вихованця Пласудського. Вони всіма силами стараються ся звязати "братським" союзом Подуздського з Вранглем, включаючи до сего со-

юза як похитача і Петлюру з його погромницькими бандами, щобі воювати з радянськими республіками до побіди. Та ясновельможний розбійник пан Пласудський, по смакувавши вже раз овочів своїх "побід" коло Києва і на Березині, не рішається на се вдруге і користаючи з теперішніх успіхів, закликає переміре з радянськими республіками.

Польську шляхту не манить союз з Вранглем. Стоячі нині при власті в Польщі соціал-зрадники еше не забули царських нагаїв та тюрем. Знають вони також добре, що імперіалістичній антанті потрібна була польська держава лише як буфер, котрий мав служити китайським мушкетерам між робітничо-селянськими республіками Росії і України з одної сторони і "культурною" Європою — з другої. Для побудованя сего муру капіталісти Європи і Америки сипали сотки мільонів доларів, уоружували до зубів польську білогвардійську армію, одягали її, кормили і командували нею. На случай приходу в Росію до власті Врангеля, істноване голодної і знищеної Польщі, як держави, тратять для капіталістів антанті цілковито свою вартість. Китайський мур тоді для них не тільки що не потрібний, але його треба зовсім завалити, щобі отворити дорогу французьким капіталістам до країв Росії і України. А зявляючи "автономна" провінція врангелівської "єдиної невідомої" Росії, буде доставляти дешеві до праці рук, при помочи котрих французькі капіталісти зможуть експлуатувати природні багатства Росії і України.

І тому Пласудський іх попередив. Він захав не тільки союз з Вранглем, але навіть захав думку про Польщу аж по Дніпро. Свою найвигіднішому джурі, Петлюрі, котрий з собоюю вірністю вислужував ся йому до самого останку, котрий по трупах галицьких селян і десятилітніх дівчат топтав Пласудському стежку на Україну, котрий з своїми погромницькими бандами поміг таки Пласудському встановити перемірну лінію на Волині, відтинаючи від України цілу Галичину, — тому джурі, за його вірну собою службу, Пласудський на останку плонує в дію.

Ся найгабнішша личина з українського контрреволюційного кода стареть ся тепер всіма силами навязати свій контакт з врангелівськими бандами. Але червоної армії вже концентрують свої сили проти тих двох погромщиків. Переміре з Поляками, хотья навіть тимчасове, розвіжє вчисті руки червоної армії, яка приложити усі свої старання, щобі змести з лїній землі сї погромницькі банди. Із знищенням цих банд розвіють ся також останні ілюзії антантських капіталістів на поваленне робітничо-селянських республік Росії і України.

Але і для радянських республік Росії і України мир тепер дїотрібний більше ніж коли инди. Трілітня неустанна боротьба, трілітня страшна своїми наслідками блокада довели край до тяжкого положення Робітників радянських республік сподівали ся, що працюючі маси Європи та Америки примуть правительство своїх країв зняти блокаду з радянських республік, що робітники цих країв не допустять ні до Польщі, ні до Врангеля амуніції та оружя. Але робітники Європи, за малим винком, дальше резолюцій не пішли. Вони вдоволились ся обіянками своїх правительств і пішли залувати на кораблі амуніції. Лише новотворивши ся комуністичні організації старали ся виконувати своє діло, але вони були в меншості. Одно, що великого зробили працюючі маси Європи се те, що правительства капіталістичних країв до сї пори не посміли еше кинути против радянських республік своєї армії. І сего ми вже зробили не власть ся.

Працюючі маси бити ся проти робітничо-селянських республік не підуть. Імперіалісти Європи се дуже добре знають і з скреготом зубів мусять з сїм примирити ся і попірати лише чим мога ріжні погромницькі банди Врангеля та Пласудського. Волинець.

ЗНАЧІНС ПРЕСИ.

Преса є нині одним з найважливіших средств в боротьбі з противником. Се відноситься як до буржуазної преси, так і до робітничої. Розуміючи се, буржуазія всіх країв і народностей привязує велику вагу до преси. Вона видає на пресу великі суми грошей, вона купує найвигідніших, найдїяльніших людей, і їх таланами, їх умами обороняє свої класові інтереси.

В декотрих краях преса одного лише чоловіка має вплив на хід подій: цілого краю, або вірніше сказати, на політичний напрям правлячих кілв країв даного краю. В Англії, приміром, лорд Норткліф, при помочи своєї преси, править до певного степеня краєм. З голосом Норткліфа, зглядаю з голосом його преси, числиться ся вся англійська буржуазія.

Подібне маємо і в Злучених Державах, де багато великих — очевидно буржуазних — газет має під собою контролює один чоловік — Гірт. І він також заступає великий процент американської "публічної опінії". І його преса відіграє визначну ролю в політиці американської буржуазії. І він, Гірт, є до певного степеня правителем Злучених Держав — при помочи своєї преси.

Можна би навести багато примірів на доказ, яку велику ролю відіграє нині преса та як буржуазія розуміє її значення і як вона заставляє її собі служити.

Свідомий класово пролетаріат також розуміє значення своєї робітничої преси, і він стареть ся по можности своєї сил витворити власну сильну пресу, яка була-б першим оборонцем його класових інтересів. Се йому до певної міри удаєт ся; однак маючи і сотні часті тих класових средств, що їх має буржуазія, йому далеко що до того, щобі мати таку сильну пресу, якою є буржуазна. (Вияток становлять тут совіські республіки, де під правлінням робітничо-селянських правительств робітничая преса не бореть ся з матеріальними недостатками, — де вона має повну свободу і через те добре розвиваєт ся.)

Візьмім тепер українську пресу в Канаді. Коли приглянемо ся до неї, то що побачимо? По одній стороні кілька газет, котрі особливо дуже віділюють ся буржуазною, бо їх редактори дієно є лише дешевенькими наймитами буржуазії, але котрі вислужували ся і вислужують ся всім і вся, лише не українським робітникам, а з другою — однією робітничою газетою: "Українські Робітничі Вісті". Так, я виразно кажу: — однією, бо решта укр. газети в Канаді не мають права і не можуть називати себе робітничими.

Газети, котрі служили б служать капіталістичним "ліберальній" або консервативній партіям; котрі ширили і ширять найбільшу язву для працюючого народа — клерикалізм (католицький або шаро-славний); котрі все попірали і попірають всіх ворогів працюючого люду на Україні, будь вони української чи не української народности, як прим. німецькі, французькі, польські і інші імперіалісти; газети, котрі за ший час своєю істнованя постарали ся лише здерти з укр. робітників і фермерів кілька десятків тисяч доларів, під покривом на ріжного рода поміч старому краю; котрі до гроші лишили ся переважно в кишеньках збираючих і з зібраних грошей ніхто не бачив навіть справоздани; гаєти, котрі ви-

давали і видають для "просвіти" своїх читачів такі книжки, як історія про Рудольфа та Елісавету, або "як лавина вигодувала царевича", — сї газети не можуть називати ся робітничими. Вони лише зазмінювали і затемнюють укр. робітників, вони не дають їм спромози побачити світ таким, яким він є в дійности є.

Знова "У. Р. Вісті" служили і служать лише українському робітництву, вони, о скільки позволяють їм на се обставинами, показують укр. робітникам дієсну дорогу до їх визволення, вони освідомлюють їх класово, що є необхідним для кожного робітника. Особливо в теперішній час, коли всі інші тутешні укр. газети побанкрутували зі своїми ріжними "орієнтаціями", котрі опинили ся без ґрунту під ногами, котрі і дальше отуманюють своїх читачів відносно подій на Україні, в такий час "Укр. Роб. Вісті" сповняють серед українського робітництва в Канаді велику місію, так як вони подають йому, о скільки се їм можливо, в вірній, не фальшивій світлі все те, що тепер діеть ся в цілїм світі взагалі, а на Україні зокрема.

Робота "Укр. Роб. Вістей" для укр. робітництва в Канаді є великого значення. Се повинні розуміти всі свідоміші товариші і всі читачі "Укр. Роб. Вістей". В той сам час вони повинні також знати, що "Укр. Роб. Вісті" видають ся лише за гроші робітників. І лише від укр. робітників залежала, залежить і буде залежати судьба "Укр. Роб. Вістей". Тому всі свідоміші товариші і читачі "Укр. Роб. Вістей" повинні відкинути ся на поміщений в передмінувши числі запис до несення фінансової помочи "Укр. Роб. Вістям" і сповнити свій обовязок супроти власної і заразом однією української робітничої газети в Канаді. Д

ПРОПАГАНДА ГОРТОГО НА ПРИКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Підкарпатська Україна є зараз мостовим укріпленням міжнародної революції і контрреволюції. Перед сїм мостовим укріпленням розгрізаєт ся значна частина боротьби. Франція — президентський контрреволюційний блок, хоче кромі польської контрреволюційної голоти, приєднати і до сего святого альянсу ще малярський і румунський сволок. Вже ведуть ся переговори поміж Гортієм і Таке-Іонеску. Бачите, як швидко валять ся національні, мішанські перестінки, коли мова йде про загальнокласові інтереси буржуазії. Мостом, де має доконати ся святий союз — се Підкарпатська Україна. Для того треба сю країну "відерти" Чехословацькій Республіці і віддати знова в руки банди Гортіа. В сїй спосіб приїде до порозуміння поміж трома реакційно-національними державами. — Тим чимом хоче французська дипломатія, при помочи своїх представників, яких вислали до Праги і Ужгороду, сплетати тязнуву брехливу три у самовизначене народів.

Здаєт ся, що глупа чеська дипломатія зрезигнувала на довгий час з свої країни, або не привязує великої ваги до неї, коли вона попросту ділає проти інтересів свого панованя. Чеська бюрократія звінна зі своєї безмежної продажности, загально ненавидженна, але з другого боку, вона веде завзяту боротьбу з живими революційними елементами Підкарпатської України, які є однієюю підпорою проти реакції Гортія.

Наших крапих українських і малярських товаришів розганяє з краю реакційний воляжак губернатор Жаткович. Наших товаришів інтерюєт ся або замикать ся в тюрми і великі їх шасте, коли вони ділять судьби своїх численних товаришів, котрі проганяні за малярський кордон, знаходять там певну смерть.

На Підкарпатській Україні працюють вже гортійські банди. Вони видають кілько-кілько суми на контрреволюційну пропаганду. З давня цілої душі зненавидів вже український народ пановане малярських панських класів. Він цілі столітя працював на панів, був рабом малярських повітових судів, шляхтичів і графів. Він їх добре знає! Тепер при помочи віри й обрядів хоче їх позискати для себе — контрреволюції. Більша частина руснацьких попів є маляронами і живе на малярському жолді. Доказом сього хай послужить факт, що руснацький єпископ з Епереш помістив в останніх днях вступну статтю у віденській часописи "Райхспост", який є звисним органом інтернаціональної реакції, де говорить про те, що тільки угорська влада може прийти з помічю бідному українському населенню.

А про те, що малярські пані були і є власне тими, що на протязі століть рабували їх землю, ліси і все що остало ся у них а попи забирали в їх десятину, що обманчиві, капіталістичні жидівські пахтары в одно їх обкрадали, про се все замовчує автор статті в "Райхспост".

А Гортій працює ще зручніше. В краю остали після малярського панованя нотарі, повітові судді, адвокати, які за ціну масенької наживи — сїють тепер незгоду в масах, а брехливими підшептами підсичувуть огрічене народу. Вони, дієсні представники контрреволюції, користаючи з темноти мас, хотья тим певніше ловити для себе рибу в каламутній воді.

У Варшаві постійно резидує малярська централь для контрреволюції, яка з Петлюрою та з іншими непевними елементами, на кошт малярсько-румунсько-польської реакції — спільно "прашує" Чеський капітал про все те добре знає, але він вибирає для себе меншу небезпеку і волить національну ненависть, чим визволення наших мас. І в часі, коли наші товариші гинуть по тюрмах — малярські білі шпиги спокійно працюють під оком чужої чеської поліції.

Тепер, коли злидні досягли свого вершка і невдоволене мас страшене, банди Гортія залягають зручно приманчиву, медом помашену петлю на волю сего народу.

В Новомісті (Satoraljauihely) і по інших кордонних місцевостях заснували вони так звані "Запозомові Комітети" для голодуючого українського народу". Плян се зовсім не новий. Се вже "старі, випробовані методи угорських панів: звести робітників на жабраків-невільників, а опісля голодуючим показати діда-дську торбу. Се була свого часу також метода акції Егана. Закладати державні запозомові комітети для визискування українських робітників, з яких однак користали би страйковими, а опісля організувати їх для праці на землях малярських поміщиків. Сими деморалізованими бідинами українськими сільськими робітниками покривували ся землевласники при кожнім земельнім страйку. Власне тільки тому — не дивлячись на міжнародно-дипломатичні і мілітарні цілі — залежить бандам Гортія на Підкарпатській Україні. Для того пишуть так багато малярські щоденні часописи про революції угорських Українців, тому посилають стільки агітаторів до Кошиць, Ужгороду, Братислава, тому зносять ся вони з реакційною чеською і українською бюрократією, щобі малярські банди могли знова запанувати до старому, на добромуду для експлуатації території.

Ми сконстатували, що малярські бандити видають величезні гроші на пропаганду між підкарпатськими Українцями. Під проводом Кутка-Фальза стоять активні і резервові офіцери, нотарі і попи на руснацькій службі і міліонів Гортіа. Сї люди поширюють тривожні вісті, націоналістичні фрази, антижидівські кличі.

Але мимо всього переслідування — Комуністична Партія

Підкарпатської України мусять мати в собі стільки сил, щоб протиділати сій кривинній роботі. Маси голодуючих робітників стоять і тепер з жагучою ненавистю проти малярських попів. Ми мусямо в союзі і з думкою про міжнародну солідарність, і при помочи робітників всіх країв, свідомі ваги революційного вихованя — протиділати брехливим, націоналістичним класам контрреволюції.

("Н. Д.") Др. Л. Рау.

Заява Чічеріна.

Карло Віганд, кореспондент газети "Н. Й. Америкен", доносить з Берліна під датою 18. вересня сїдуюче:

"Нема ніяких говістань проти совіської Росії. Совіське правительство сильніше ніж коли."

Нота американського державного секретаря Колбі до італійського амбасадора в справі Росії є "обидливою глупотою".

Такі являючи аргументи можна вчинити в бездротній телеграмі, яку я дістав від совіського міністра закордонних справ Чічеріна, у відповідь на питання, які я поставив йому перед кількома днями.

Ось його депеша:

"Російська делегация вїхала до Риги під проводом Гоффе, котрий вів переговори з Німцями в Берестю, а опісля в Берліні. Він також вів переговори з Естонією в Дорпаті і з Литвою в Москві в Ридзі."

Загалом він заключив 14 договорів. Кромі договорів з Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією та іншими країнами, він засїдав з делегатами сімох б. російських країв. Російські й українські наміри є такі мирні, якими вони були весь час. Ані одна з наших умов не має характеру ультиматума. Необоронні перелони виринають в Польщі, котрі домагають ся знова створеня буржуазної України від назвою "буферної держави".

Україна є независимим державою, одначе вона є радянською республікою і находиться в стислій дружбі з російськими совітами, висловом всіля народу на конгресі совітів.

Росія не може допустити до того, щобі Україна була віддана Польщі, або польському агентуви Петлюри, котрого відкинули з ненавистю українські маси.

На тій точці неможливі ніякі торги. Україна, як вільна радянська республіка, буде воювати до останньої краплі крові проти польської нахабности а російська совіська республіка їй поможе.

Росія не може відповісти урядово Америці, бо Америка не звернула своєї ноти до Росії, але я видаю обіжник до ірландців за границею з протестом проти очернення зі сторони американського правительства а також проти збиття глупости Колбіа.

Се чиста каломія сказати, що російське правительство ломить своє слово. Такого прикладу не було ніколи по нашій стороні. Се цілком неоправдане зі сторони Колбіа, щобі він виступав з такою обидливою глупотою.

Нема ніяких револв в Росії. Все те є чистою видумкою. Се продовжене кампанії очернюваня.

Дурне говоренє про признаки, що совіський режим зближаєт ся до кінця викликає сміх в кожного, хто знає дійности в Росії. Мимо всіх наших трудностей і терпін, наша совіська система, яка є однієюю народною системою, стає сильнішою з дня на день."

Розстріли в Польщі.

На засіданні Ради оборони держави посол Возьницький порушив справу арештовань членів польського лодового сторінництва "Визволене" (тугунівців) в Ломжі; кількох членів розстріляно за наклан до большевизму.

МОРАЛЬНА СИЛА КОМУНІЗМУ.

Комунізм стає величезною моральною силою світа. Його вплив росте з дня на день. Ним переймають ся не тільки робітничі маси, а також і кра- ші люди з інших груп і класів. Не помагають потоки бруду, котрими прислужники буржуазії обливають комунізм. На- впаки, те, що люкаї капіталу з такою лютістю накидують ся на комунізм, стає доказом, що він є світлим дороговказом усіх народів і країн, що він володіє гарними прикме- тами, що він цілий витканий з ідеалізмом. Тому то вони, ці світаї провідні стають горя- чими прихильниками кому- нізму.

В Росії до комуністичної партії пристали, крім велико- го художника слова Максима Горького, котрий сам є сином працюючого люду, така ви- значна людина, як недавно по- мерший професор К. Тимирязев.

Сей відомий на весь світ вчений, в котрім текла зміна на кров вищої аристократії англійської й російської, в глибокій старості став та- ким горячим комуністом, що московські робітники вибра- ли його називати своїм пред- ставником в Совіт. Звору- шаючим є лист, післаний до виборців ученим старцем, коли він довідав ся про честь, яку зробили йому робітники.

Скільки захоплення, скільки молодечої віри в перемогу комунізму містять в собі корот- кі рядки Тимирязева. Вони роблять вражіння, немовби то тільки в 77-му році життя від- крили ся йому очі і він побачив яскраве світло тої правди, котру все жите своє шукав.

Не менше мають значня пере- редсмертні слова Тимирязева. Вони будуть служити незабут- ним заповітом будучим поко- лінням, які бороти ся за ідеал комунізму й жити по новому.

Те-ж саме відбуло ся з дру- гим — живучим ще — великим старцем, з визначним скепти- ком дев'ятого столітя, відомим французьким письмен- ником Анат. Франсом. Він, сей стовп світової літератури, котрий завжди стояв близько до соціалізму, привітав Третій Комуністичний Інтернаці- онал уже в початку його пов- стання. Привітав він його ми- нулого літа на вулицях Пари- жа, підчас отвертого револю- ційного виступу французьких робітників. Через се Франс мусів поврати дружні відносини з попередними своїми і- дейними товаришами, котрі стали соціал-зрадниками. Але він з сим цілком не рахував ся. В комунізмі він побачив зміст свого життя й заприсяг йому на вірність і відданість під прапором робітничого повстання.

І Франс у Франції не саміт- ний. Він має дуже поважного спільника, ще більш вели- кого і глибокого мистця сло- ва, ніж він. Се Ромен Ролан, той самий, чий роман "Жан Крістоф" ставить ся на один рівень з бессмертним твором Толстого "Війна і Мир", пі- сля своїх художніх і психоло- гічних вартостей.

Уже в початку війни, коли все у Франції було захоплено диким танцем кривавого па- тріотизму, Ролан не переста- вав таврувати проклятий ка- піталістичний світ, що викли- кав світову різню. Він не міг бачити, як його попередні друзі підпадають впливови ли- хих сил, кривавого божевілля, і він лишив свою горячо лю- биму вітчизну та оселив ся в неутраляній Швайцарії, щоб звідтіля провадити свою свя- щенну боротьбу проти міліта- ризму, за братерство народів.

Не менш зворушаючі, чим лист Тимирязева до москов- ских робітників є листи Ро- лана до найбільшого співака соціальної революції бельгі- яця Еміля Вергарна.

Під грядом нещастя, котрі падали підчас війни на Бель- гію, Вергарн почав перейма- тись приязню до Німеч- чини і зробив ся патріотом. Ролан осуджує його за се, будить безумно його сумлі- не, його стару віру в остаточ-

ну перемогу соціалізму. На- слідком сього являеть ся те, що Вергарн вмирає не як не- навидячий патріот, але ще з більш скріпленою вірою в і- деал робітничого визволення, що він так майстерно втілює в своїй творчості.

Ролан тепер наш. Радян- ська Росія — його надія. В ній він бачить той огнений стовп, котрий освітлює люд- ству тернистий шлях до пов- ного визволення від всіх на- пастих і нещастя.

В останній час до нашого лягеру перейшов ще один: ан- глійський письменник Бер- нард Шо. Він найдотепні- ший критик буржуазного ла- ду. Його твори "Соціалізм для міліонерів", "Жінка, котра насмілилась" і інші відкрива- ють всю гнилизну сучасного суспільства з його хижацько- ю моралю та етикою; вони зривають маску зі всіх ка- піталістичних святощів і пока- зують всю наготу грошевої шляхти. Не дурно Бернад Шо так зневажив буржу- азією, недурно бойкотуєт ся він "шляхотним" суспільством. Занадто вже не любя та правда, котру кидає він в очі сильних сього світа, занадто острій його сарказм, котрим прико- вує він громадянство до га- небоного стовпа.

Бернард Шо недавно оголо- сив себе, після його власно- го вислову, переконаним і за- хопленим комуністом, коли він довідав ся, що в Росії за- ведена трудова повинність для всіх верств населення. На його думку "нема проміжної партії між капіталом і працюю- цим". Всі проміжні верстви — мусять приєднати ся до партії праці, щоб покінчити з всіма тими, що не працюють."

Се ще не все. В тій же са- мій Англії виступив на мно- годінім вічу з захоплюючо- ю промовою за радянську Росію — Ізраїль Цангвіль, котрий займає в світовій літе- ратурі таке почесне місце сво- їми творами із жидівського життя. Виступив тут не Цанг- віль-сіоніст, котрий оббиває пороги у різних дипломатів для того, щоб добити ся те- риторії для Жидів, а Цанг- віль-мистець. Інстинкт прав- дивого мистця переміг в ній буржуазного промаського діача, коли він відчув дивну силу комунізму, коли побачив перед собою його світло. На- вить англійський гуморист Жером К. Жером, котрий зма- ловив соціалізм, як бездушну доктрину, тепер капітулює пе- ред комунізмом. Кілька тиж- нів тому він виступив зі ста- ттею в англійській пресі, де з властивою йому іронією показує, що даремні всі на- дії сильних світа сего зни- щити комунізм.

Комунізм, на його думку, настільки непереможний, що навіть він сам, Жером К. Же- ром, мусить відмовитись від думки далі писати свої гу- мористичні оповідання. Не до гу- мору тепер, коли комунізм пе- реконує все до гори дном, ко- ли ідеї комунізму стають во- лодарями світа.

Не висмівати треба кому- нізм, каже Жером К. Жером, а вчити ся треба у його, і вчи- тись треба саме тим, котрі не- навидять комуністів з їх черво- ною армією і примусовою пра- цею.

Ось які дива робить кому- нізм. Він набуває для себе не- лише матеріальний світ, а й духовий. Він міцний не тіль- ки своєю узоденою бороть- бою зі старим, але ще міцний своїм внутрішнім богатством, котрим, котре він викли- кає навіть в душах тих, хто безпосередно не зацікавлений в його здійсненю.

Та інше і бути не може: комунізм являеть ся самим я- скравим, високим і чарівним виявом людського духа, і се служать кращою запорукою його остаточної перемоги.

Шахно Епштайн.

Перше засіданє мирової конференції в Ридзі.

Перше засіданє мирової конференції в Ридзі відбуло ся в палаті Швайцарістер- гавз. Перед палатою зібрало ся багато народу, щоб побачи- ти совітських і польських делегатів. Засіданє розпочало ся о год. 5.15 по полудні і тривало до год. 6. Засіданє було явне. Були на ньому ре- презентанти преси і французь- кий представник, запрошені Поляками. Польські і совіт- ські делегати повитали ся по- данем рук, після взаємного представлення.

Засіданє відкрив лотиський прем'єр міністр Маєрович промовою, в якій зазначив, що лотиський народ є шал- ливий, що в його столиці відбувають ся переговори над миром, якого так бажає цілий світ. Він бачить великі трудно- ці, вал недоброї і злої вої, але се все мусить побороти сильна воля до мира репре- зентантів двох народів, до я- ких лотиський народ відно- сить ся з глибокою симпатією. Маєрович переконаний, що в Ридзі буде зроблений демократичний мир і настане сукоп'я.

Предсідник польської деле- гації Домбські подякував Має- ровичу за привіт і висловив надію, що війна буде по- кінчена і створить ся мирові взаємині між народами, які так довго діливі царат своєю імперіалістичною політикою. Польща веде війну оборону і бажає мира на підставі ре- спектавних природних свобод- них прав народів. При кінци записав Домбські лотиський вільний народ про симпатію польському народові.

Предсідник російсько-укра- їнської делегації Йоффе ви- разив від імені сей делегації подяку лотиському урядови за угоджене мирових пере- говорів. Йоффе висказав ба- жанє як найкорше покінчити мирові переговори і заключи- ти справедливі і почетний мир, мир демократичний (?), приступний зарівно кождому народові, мир без побідника і побідженого, мир порозумін- ня, а не насилля. Далі записав Йоффе, що сучасна Росія є найліпшим приятелем вільних народів на території давньої царської імперії. Йоффе ві- рить, що обі делегації, поль- ська і російсько-українська за- ключать мир.

Після цих промов Домбські який був сего дня предсідни- ком мирової конференції, зар- ядив перевірку повноважень. Повноваження ці визнали обі сторони за вистарчаючі і на- тому закінчено перше засідан- є.

До Риги прибули також врангівські офіцери, які всі- мами способами старають ся не допустити до мира і на- мовляють Поляків жалати від совітів повної демобілізації. Російсько-українська делега- ція захилюєт ся дискретно і не опускає призначеного для се- бе петербурського готелю. Йоффе не радо уділює інтер- в'ю заграничним кореспондентам.

АНАРХО-БАНДИТИ.

(Надіслане.)

Мені довелю ся бути присут- ним на дискусіях, які від ча- су до часу відбувають ся між анархістами з одної сторони, а комуністами-марксістами з другої. Са дискусія мала міс- це в містечках Сент Кетерін і Венед. Я був присутним на дискусіях з анархістами і пе- ред тим, але тоді вони ховали свої заміри, а закривались тим, що й вони стоять за совітами.

Та тепер наступила переми- нувати анархістів. Комуністи- марксістам удало ся без труду зривати з анархістів маску совітизму і перед на- ми показало ся в повній наго- ті скрівлене буржуазно-паци- фістичними "свободним" думками лице анархо-банди- тизму.

Розговор між двома воро- жими напрямками я подаю до- відоме широких робітничих мас. Роблю се тому, щоб по- казати всім робітникам, що в

той час, коли наші брати се- дять і робітники в Росії і на Україні ведуть героїську бо- ротьбу проти польської шлях- ти і проти світового жорсто- кого імперіалізму, що в та- кий час є поміж нами виро- дки — анархо-бандити, котрі кидають грязю на дійсних бор- ців за справу пролетаріату.

Понизше подаю перебіг дис- кусії, в якій анархісти напа- дають на радянські республіки — Росію і Україну, — а кому- ністи-марксісти, т. є. боль- шевики, обороняють радян- ську форму правління.

Анархіст: — Ми проти Со- вітської Росії і України тому, що там є дисципліна і кара- ють дезертирів. Комуніст-большевик: — Та- ке говорене свідчить про те, що ви не бажаєте успіху про- летарської революції. Ви са- їте, бо не бачите того, в який спосіб пролетаріат вів і веде далше свою боротьбу проти капіталістів. Червона армія обороняє здобутки про- летарської революції. Проти неї бореть ся біла контррево- люційна армія, організована і післана цілим капіталістич- ним світом. І коли в такий час покидає хто ряди черво- ної армії, то такого судять всі робітники. Для приміру візьмемо страйк за підвишен- ня платні. Се також боротьба робітників проти капіталістів в маленькій розмірі. Що-ж роблять робітники з дезерти- рами-скебами в час страйку? Бють! І в часі боротьби нема навіть часу питати, чому та- кий дезертир-скеб пішов на роботу. Отже як бачите, то робітники карають і карають дезертирів, і тому то родян- ська влада добре робить, що карає дезертирів.

Анархіст: — В мене нема ріжниць, чи се червона чи біла армія. Першим нашим ділом є розстріляти Военно-револю- ційний Комітет. Комуніст-большевик: — В та- кий случаю ви є також поміч- ником світової білої армії. І хоч заявляєте, що не бачите ріжниць між червоною і білою арміями, але в дійсности ви є помічниками світової контр- революції. Бо самі заявляє- те, що хочете розстріляти Во- енно-революційний Комітет. Ви є нікчемні виродини.

Анархіст: — Нам не треба червоної армії. Комуніст-большевик: — Вам нічого не треба. Але радян- ський республікам Росії й У- країні потрібна червона армія. І вони її мають. Як би не бу- ло червоної армії, то вже дав- но в Росії, на Україні і Біло- русі виставили би нагай пол- ських і російських дільчів по- спинах мужиків. А всі револю- ційні селяни і робітники були би розстріляні, вивішані а ре- шета доживала би свої дні в страшних тюремних муках. О- дним словом, Україну, Росію і Білорусь заняли би майже без бою контрреволюційні ар- мії.

Анархіст: — Та нехай зани- мають. Най йдуть і беруть і Росію і Україну і Білорусь. Біла армія як побачить, що пе- ред нею нема червоної, то її сама лишить їх в спокую.

Комуніст-большевик: — Так можуть говорити тільки боже- вільні, або часом ідейні, а ча- сом платні слуги буржуазії. Але бідніше селянство і ро- бітництво Росії і України ду- має і робить зовсім противно- му, що думають і роблять анархісти. Воно організує і підпомагає свою червону ар- мію, бо воно добре знає, що тільки в такий спосіб оборо- нить всі здобутки революції.

Анархіст: — Ми зберемо ся в партизанські відділи і так будемо оборонятися. Комуніст-большевик: — Пар- тизанська борба може тільки помагаєти або шкідити дисци- плінованій армії, але вона не може наступати проти неї. Але ви сказали перед кількома хвилями, що будете бороти ся проти червоної армії. Се знач- ить, що — ваші партизанські банди будуть для того, щоб помагаєти розвивати червону армію, а помагаєти білій армії, яка є спорою фабрикантів і

Комуніст-большевик: — Се правда, що там нігде не вид- но анархістів. Навить Емма Гольдман пише, що більшість анархістів побачивши, що анархізм є утопія, покинули його і прилучились до больше- вників. Робітничі часописи пишуть, що такий видний анархіст як Новоміський та- кож злучив ся з комуністами- большевиками. Коли-ж там є такі анархісти, котрі так як ви ясна, що панькатись з ними революційний пролетаріат не буде.

Анархіст: — В совітській Росії нема рівности. Ленін бе- ре 20 разів більшу платню від робітника.

Комуніст-большевик: — Се видумка! Се брехня! І на брех- ні далеко не заїдете. Нераз писали часописи про те, що Ленін бере за свою працю та- ку саму платню, як робітники. Ми свідомі робітники високо цінуємо його працю і дуже вдячні йому за неї.

Анархіст: — Та як можна годити ся з совітською Росією, коли вона звиняла всесвіт- ну буржуазію на поміч (?). Комуніст-большевик: — Ех, ви — безсовісні, безхарактерні бовтуни! Чоловік, який хоч трошка шанує себе, та коті брехні ніколи не скаже. Та- ж навіть для малосвідомого ро- бітника видно, що совітська Росія звиняє всесвітній прола- тариат до боротьби проти світової буржуазії. А ви по- слідного сорта брехуни, об- шманці, смієте ширити таке плюгавство. До ганебного стовпа таких бандитів.

Анархіст: — Ми знаємо з часописей, що Совітська Росія є найсильнішою держа- вою в світі. Але в ній найгірше живеть ся робітничій класі. Комуніст-большевик: — Се, що совітська Росія є сильною пролетарською державою, що вона є органом гнету над бур- жуазією і над тими, котрі буржуазії помагають, то се правда. А про те, що там най- гірше живеть ся робітничій класі, писали і се пишуть всі капіталістичні газети. Ті ка- піталістичні газети брешуть і в анархісти також рожом з ним. Капіталістичні газети і всікі ліберально-буржуазні пи- савки брешуть так на Росію і Україну тому, щоб відстраши- ти пролетаріат від больше- визму. Ви-ж анархісти їм по- магаєте. І за таку брехню буржуазія повинна вам за- платити так само, як платить всім своїм агентам. Коли-ж ви робите сю роботу безплатно, з ідеї, то тим гірше для вас. І з того, що ви сказали видно, що для вас ліпша буржуазна держава, а гірша пролетарська.

Тому то ви ідейні слуги бур- жуазії — контрреволюціонери. Ви такі самі як бандит Махно.

Анархіст: — О, так! Се правда, що ми годимо ся з Мах- ном. І як би се було можли- во, то ми приєднались би до него.

Комуніст-большевик: — Тепер ми бачимо, що ви годете ся з Махном. З тим бандитом, котрий розриває залізничі лінії, і щоб неможливо було доста- вляти для червоної армії по- літ і зброю. Махно своєю злочинною роботою помагає Пласудському, Петлюрі, Вран- гелям і разом з тим всесвітню імперіалістичну. Ви годите ся з Махном, то і ви помічники імперіалізму, т. є. світової контрреволюції! Робітничі по- винні гонити на сто вітрів всіх анархо-бандитів, котрі є свідомі або несвідомими шкід- никами пролетарської революції.

От така, то була дискусія. Я сидів, слухав і записував. На- писав послано до часописі, щоб всі знали про те, як ду- мають і роблять комуністи- большевики, а як анархо-бан- дити. Я сам годжу ся з кому- ністами большевиками! Я пі- знав, що анархісти на брехні ідуть і брехню поганяють. Я вірю, що ті робітники, для я- ких пролетарська революція дорожша їх життя, відвернуть ся від анархо-бандитів так, як се зробила більша частина в Росії. І тоді робітники успіш- ніше поведуть боротьбу про- ти своїх гнобителів, проти ка- піталістичної влади.

А. Д. Ягольничий.

ВИДАВНИЦТВО КУЛЬТУРА
Вже вийшла з друку давно пожадана для українських робітників книжка в українській мові під заголовком:
КОРОТКИЙ ВИКЛАД ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ
Написав А. Богданов, переклав на українську мову М. Д.
ЦІНА КНИЖКИ \$2.50
Се є одна книжка з найновіших видань в українській мові. Обіймає около 400 сторін друку великого формату. Кождий, хто лише вміє читати по українськи, повинен її сейчас замовити. Замоваляти шліть на адресу:
KULTURA PUBL. CO.
414 EAST 9 ST. — — — NEW YORK, N. Y.

Становище австрійської соціалдемократії.

Всі майже соціалістичні партії заявили своє відношен- є до III. Інтернаціоналу. Оди- нока соціалдемократія Ав- стрії сего досі не зробила. Та справа стала актуальною в кругах австрійських соціалі- стів ще в листопаді 1919 р., коли партійний конгрес мав ви- рішити, чи партія візьме уч- асть в женецькому конгресі. Тоді то запропонував Фрід- рих Адлер, який тепер є про- водником австрійських соціал- демокр., аби зажадати відоче- ня міжнародного конгресу. І справді, конгрес відложено аж до серпня 1920 р.

В міжчасі порішила фран- цуська партія і незалежники в Німеччині виступити з II. Ін- тернаціоналу, тому то австрій- ські соціалісти відказали ся брати участь в женецьких на- радах. Мимо сего не виступи- ли досі з II. Інтернаціоналу, полишаючи ту справу на по- лагоджене партійному конгресу, який імовірно відбудеть ся в листопаді с. р.

На разі в соціалістичних кругах Австрії ведедт ся жи- ва агітація в тих справах. Ці- лий ряд робітничих організа- цій заяв вже відносно II. і III. Інтернаціоналу своє станови- ще. На передодні конгресу в Москві застанувляв ся "Wien- ker Kreisarbeiterrat" над внес- ком комуністів, жадаючих ви- силки вітальної телеграми конгресові. Робітничка рада прийняла першу часть внеску з протестом — мілітаризму Польщі, другу частину з о- кликом на честь московсько- го Інтернаціоналу відкинула. Ліве натомість крило партії вислало від себе телеграму. Орган віденських комуністів "Rote Fahne" оголосив, неда- вно відповідь — московського виконавчого комітету, в яко- му звиняєт ся лівіццю, щоб не- патріотами і приступила до комуністичної партії для ве- дення революційної акції.

Та московська відповідь є тепер темою для палких дис- кусій в соціалістичних кру- гах Австрії. Проти москов- ської відповіді рішучо висту- пила "Arbeiter Zeitung". Децидууючого одначе кроку треба очікувати шойно в ли- стопаді, в часі партійного кон- гресу.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РУХ В ЕСПАНІЇ.

В московській "Правді" з 12. вересня появиля ся статя еспанського комуніста Голя- на, в якій автор звертає ува- гу на революційний рух в Е- спанії, де робітництво крива- во бореть ся за своє визволє- не з кігтів капіталістичного ладу і численними демонстра- ціями манифестує свої симпа- тії для російської і украї- нської радянської республіки. Але не тільки на словах вияв- ляє еспанський пролетаріат свої спонучання для всесвіт- ної революції, він і ділом пома- гає пролетарській боротьбі. В час офензиві Денікіна — еспа- нські транспортні робітники зупинили всі транспорти аму- ніцій-призначені для російської української контрреволюції. Ліберали і республіканці в Е- спанії зневажені. Ім ніхто не вірить, їх вплив на селян- ську масу є одно мале. Сер- ред мужиків в останній часі розрухи негвають села зброй- но розправляють ся з поміщи- ками, яких землі селяни заби-

рають і ділять між собою. Ві- стуну революційної бурі за- маячили на піренейському пі- озвоні і вибуху стихійної роз- прави еспанського пролетарі- яту з католицько-езуїтськими капіталістами можна надіятися з кождої хвили.

Бестіяльства петлюрівців в Східній Галичині.

Львівська "Громадська Дум- ка" подає в числі з дня 18. вересня отсі відомости про злочинні петлюрівських банд в Східній Галичині: "Дня 23. серпня впади до Станіславава "чорношляхичи", розбили складовий спіртру Лібермана, попутивали ся та почали грабити. Зрабавано вісім жидівських склепів, за- бито кількох Жидів, кількох тяжко ранено. Аж над вечір прибув ген. Павленко з вели- кою патрулею, убив одного козака і настав лад. Убитих осіб є 146, з того 32 селян; тяжко ранених 166; знасилюва- них жєнщин 120, зрабаваних коний 2700 — все се в самім станіславській повіті.

В Підлужі розстріляно двох незнаного назвища мушци.

В тутешнім окружнім суді ведуть ся доходження в справі морду, доконано на особі Луція Гуцуляка; козаки взяли його на підводу і в лісі за- мордували, а віз і коні за- брали. Далші справи: тяж- ко ушкоджене тіла на особі Мойсея Гербена; убиство одного козака і настав лад. Убитих осіб є 146, з того 32 селян; тяжко ранених 166; знасилюва- них жєнщин 120, зрабаваних коний 2700 — все се в самім станіславській повіті.

Далші донесення вливають. Дієт ся щось, що переходить найбільшу фантазію."

В Галичині інтернують всіх мушци від 18 до 45 літ.

Доносить нам, що польські шляхтичі забирають всіх мушци Східної Галичини від 18 — 45 року і містять їх в табо- рах для полонених і интерно- ваних, або навіть саджають в тюрми, зі страху перед пов- станєм. Хто знає, що означа- ють польські табори смерті, той зрозуміє, що польські бан- дити завзялись за всяку ціну фізично винищити українське населенє Східної Галичини. Безприміре попросту людо- жєрство польсько-шляхецьких "культуртрегерів".

Петлюра забігає ласки у Врангеля.

ЛОНДОН, 11. вересня. — "Дейли Телеграф" містить те- лєграму власного кореспон- дента зі Севастополя, в якій під датою 3. вересня доно- сить, що там прибула військо- ва делегація від "начального команданта" петлюрівської "армії" Омеляновича-Павлен- ка, з ціллю навязати з гене- ралом Врангелем переговори для політичного і військово- го співдіяння проти совіт- ської влади і червоної армії, на основі повної (!) автоно- мії (!!) України.

Вітчизна буржуазна а вітчизна пролетарська.

В статті "Біжуча хвиля а північ вітчизни" Н. Бухарін піддає дуже цікавій критиці поняття "вітчизни" з точки погляду існуючого поняття перед революцією.

Він зазначає, що в період патріотичного піднесення, яке повстало у всіх краях з причини війни, ніхто не зважував висунути це питання. Вважалося зовсім достаточним сказати: "Франція", "Англія", "Росія", "Німеччина" — отже вітчизна. Що викладалося в се поняття? Означена територія, чи щось подібного?

Відповідь на це питання маємо в нинішнім розумінню "поняття вітчизни" буржуазними представителями.

"Здавало би ся" — говорить Бухарін — "що если вітчизна включає в собі територію і народ, то Мілкова, Родичеві, Гучкові і т. д. повинні тішити ся з об'єднання совітським правительством більшої частини території бушвої російської держави і великого впливу Росії на народи Заходу і Сходу".

"А тимчасом що ми бачимо" — відповідає Бухарін — "всі російські патріоти вийняти від небеса про небезпеку того російського впливу і готові заключити мир з ким би то не було, аби тільки проти Росії. Де тут льогіка? Де поділо ся давнє відношенє до вітчизни? Ходить о те, що баламутне понятє вітчизни розпоршило ся".

"Понятє, яке викладала буржуазія в слово "вітчизна" висказав цілком ясно хтось з трійці "Мережковський-Гіппіус-Філософов": "Хай буде Росія мала, але без большевизма". Отже головна річ в державній власті если боронити ся вітчизну, то тим самим боронити ся означену державну власть. Отже існує вітчизна юнкрів, капіталістів, робітників, селян, але нема вітчизни як такої.

"Давна мрака розвіяла ся" — кінчить Бухарін — "існує найважливіше понятє: понятє класової борби, класового характеру вітчизни, отже не якийсь бігос, а передусім державна власть певної класи".

РІЖНІ ВІСТІ.

Поляки арештували Петлюрового наганяча.

"Вперед" з 25. вересня доносить: В справі арештованого д-ра Степана Барана не змінило ся поки що ніщо; він сидить далі у військовому суді на Замарштиніві. Як довідуємо ся, арештовано його на Овсенцімі і перевезено до Львова. Д-р Баран, ст. радник уряду (!) Петлюри, вислав свій паспорт до Варшави в справі завізвання. Паспорт в урядовій доповіді десь "загубив ся". Краківська поліція виставила без перепон новий паспорт, з яким одначе арештовано і його посядача.

В Київ.

Київ офіційально проголошено комуною. Місто поділено на 12 комунальних б'юро, в яких сконцентровано як харчованє міста, так і горожанську управу.

ПОМОЖІМ СОВІТСЬКІЙ РОСІІ І РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ!

Наші брати і сестри тих країн потребують негайної медичної помочи. Шліть свої жертви негайно. — Коли бажаєте зайнятись збіркою, пишть до секретаря за лістою. (Виповніть нижше подану форму і разом з жертвою пішліть до секретаря).

Комітет Медичної Помочи Совітській Росії і Радянській Україні М. Попович, секретар, P. O. Box 3591, Sta B. Winnipeg, Man.

В залученю послано суму доларів на закупку медичних средств для Совітської Росії і Радянської України.

Зід радикального напрямку словацьких соціалістів.

В місцевості Мартін Турчавський на Словацькій відбув ся днь 19. вер. зід делегатів словацьких соціалістичних союзів при співучасті 139 осіб, які репрезентували 180.000 членів. Дневний порядок зголошений міністром. д-ром Дерером відкинено, після чого він з групою 16 делегатів покинув збори. Вказує се на розбите соціалістичної організації на користь радикальної лівиці також на Словацькій; до чеської лівиці прилучили ся представники угорської і німецької лівиці. Тижневик "Правда" в Роменбергу буде тепер виходити як щоденник, орган лівиці.

Розкол в чехословацькій соціалдемократії.

Боротьба між соціалістичною правіцею і лівицею в Чехословацькій заострюєть ся. В часописі "Право Ліду" Каміль Земанок зиває чеських робітників, щоби вони приступили до III. Інтернаціоналу, вважаючи се одинокою дорогою до здійсненя ідеї диктатури пролетаріату. Соціалістична правіца відрочила партійний конгрес до грудня, на небуся про небезпеку того російського впливу і готові заключити мир з ким би то не було, аби тільки проти Росії. Де тут льогіка? Де поділо ся давнє відношенє до вітчизни? Ходить о те, що баламутне понятє вітчизни розпоршило ся".

ПАТ. (польська агенція телеграфічна) доносить, що до теперішні видавці "Права Ліду" посол Немец і редактор Стіван видали сьогодні часопис в иншій друкарні, а одначоно внесли судову скаргу проти членів партії, які виконали замах на "Право Ліду".

Критичне положенє Врангля.

Кореспондент париського "Pour la Russie" доносить: "Тільки що одержані вісті представляють положенє на Кав. Симптоми розкладу за Кавказом в дуже мрачних краслях стають чимраз більше грізними. Проект монополізації вивозу і дивна роля, яку відіграв в тій справі начальник цивільної адміністрації Кривошеїн, права рука Врангля, викликали крайнє обуренє посеред самого уряду. Передбачуєть ся тяжкі конфлікти, неждані відставки. Настілкою відступлення військ з родючих околиць за перекопську шийку дуже заострилася харчова справа. Военні владці підбадьорують розкладові елементи, які відіграли таку погану ролю при Денікінові. Присутність в уряді явних реакціонерів в роді Пльща, відсуває від нього помірковані елементи земських і міських самоупрадовань."

Господарська відбудова совітської Росії.

З Москви доносить "Роста", що на Сибірі працюють не втотно трудові армії, в ряди котрої добровольцями вступають жінчини і старики. На жинва приїхало понад 60.000 добровольців з міста для збору збіжжя.

Поффе про Німеччину і Україну.

Литовське пресове бюро подає зміст інтерв'ю з Поффе. Він мав заявити, що справа наваняна взаємнн з Німеччиною з багатьох оглядів скомплікована. Берестейський договір анульований, значить, годило би ся заключити новий дипломатичний акт.

Союз пролетарських письменників.

В Петрограді відбула ся конференція пролетарських письменників. Вироблено статут всеросійського союзу письменників. Союз має бути організацією не тільки професійною, але також і політичною. Він буде бороти ся за повне здійсненє програми комуністичної партії.

Продають майже даром худобу, щоби не попала польським панам.

Нам доносить слідуєчє: Коли революційні українські і російські армії по невдачу під Варшавою мусили уступати із Покутя, тоді українські селяни Гуцульщини з ненависті до своїх катів, до польських жандармів, легіонерів і инших шляхецьких опричників, вигнали майже всю худобу за границі Галичини до Чехословацьчини і ту в Ясіно (Керезме) продають її майже даром, щоби вона тільки не дістала ся в руки польських панів на прокормленє польсько-шляхецьких і петлюрівських військових банд. І по таких фактах польські шляхтичі мають чоло що говорити, що українські селяни тужать за польським качуком. ("Нова Доба" з 25. вер.)

Армія Врангля.

Берлінські часописи подають деякі подробиці відносно армії ген. Врангля. Головна ставка знаходиться в Ялті а політичний центр в Парижі. Армія ген. Врангля налічує якійсь 70.000 жовірів; добре виеквіпована і боездатна тільки дивізія Макарова в силі 10.000 багнетів. Донські і кубанські козаки без оружя. Загалом недостатко оружя у ген. Врангля велика (!), хоч має він великий запас грошей. На випадок неудачі ген. Врангель з військами перенесеть ся на антантські кораблі, які кружляють довкола кримських берегів. Тоді він перенесеть ся до Сербії. Великим тягарем є для нього присутність 25.000 збіжжя, здебільшого реакціонерів.

Під Вранглем мають голос тільки маючі.

"Бреславер Фольксцайтунг" звертає увагу на новий декрет Врангля про утворенє "воловних земств". На основі нового розпорядку в виборі співробітників до сих земств мають право взяти участь тільки земельні власники, арендарі і ті, що володіють нерухомим майном; хліборобський пролетаріат не має звсім виборчого права, поліція же і урядовці, коли вони є власниками, користують ся з цього права. Тайна виборів не гарантована.

Реакція на Угорщині.

На Угорщині уряд Гортго заводить радикальні "реформи". Недавно заведено кару бучками, тепер внесенно законопроект про означенє числа (numerus clausus) університетських студентів, щоби адержати надпродукцію "інтелегентного пролетаріату", як каже референт Уєрсті.

Війна війні!

Болгарські робітники видали маніфест: Війна війні! В маніфесті протестуєть ся проти міжнародного імперіялізму та проти нової світової війни.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д.

Лемінгтон, Онт. Іван Пинк \$5.00 Транскона, Ман. М. Харенко (пол. пайки) ... \$10.00 П. Данилюк 5.00

Українська червона армія.

Мобілізація української червоної армії йде швидко темпом вперед. Рада Народних Комісарів Української Радянської Республіки приказала перевести мобілізацію по містах до 10. вересня, щоби скріпити червону проти-врангальську армію. На сей заклик відгукнули ся в першу чергу Могилів, Чернігів, Київ, Бердичів, які вислали перших добровольців не тільки з робітничих кругів, але і селян. Одначоно комітет комуністичної "Молодої України" переви мобілізацію своїх членів, яких в числі 2.000 відправлено на південний фронт. Багато місцевих комуністичних груп на радянській Україні поришло 50 проц. своїх членів віддати на услуги червоної армії.

В шляхецьким "раю".

"Вперед" з 24. вересня пише:

З яворівського повіту забрано 120 селян на 14 днів до військової роботи. 14 днів уже минуло, а їх не випускають, тільки держать під сторожем в школі Чацького, 3. робітничої компанії. Слідять вони на годій підлози, не мають біля, воші лязять по них купами, харч недостаточний. Є між ними люди хорі, а до лікаря або до рапорту їх не допускають.

Французькі соціалісти про Врангля.

"Populaire" виступає остро проти Врангля, якого французький уряд "бажає представити Європі як демократа". Сеї тактики держано ся супроти Денкіна й Колчака. Врангель, каже ся часопис, є більше реакційний від Денкіна, а видно се як в способі командованя, так і в думаню. Від першої хвилини він окружив себе заклякими реакціонерами, випробуваннми слугами царату. Побіч нього находить ся каста скрайно монархістична, який він без оглядно підлягає. В першому ряді є Шульгін — один з провідників російської реакції, генерал Клімович — великий петербурзький поліціант з часів Плева, Гучков — представник великої російської буржуазії, Дурново — бушвий шеф охрани, і цілий ряд відомих членів бушвої чорної сотні.

Відомо українським робітникам в Брукленді.

В неділю, днь 17. жовтня відбудеть ся отворене Дому Товариства ім. Т. Г. Шевченка в Брукленді.

При отвореню будуть говорити бесідники з міста Вінніпегу. Ученики і учениці відіграють діточий концерт. Після промов і концерту буде устроєна забава з музикою.

Товариство ім. Т. Шевченка запрошує всіх українських робітників в Брукленді і околиці прийти на свято отвореня як найчисленніше.

Дім згаданого товариства є положений при Pacific Ave. під ч. 1890.

До побаченя на отвореню. Заряд.

ПОШУКУЮ

свого товариша М. Дулю, котрий тому два місяці перебував у Ванкувер. Хто би про него знав або він сам, прошу написати до:

D. Chychota Ukt. Labor Temple, cor. Pritchard & McGregor Str. Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ

своїх стрів Івана і Павла Давидюк, з села Косів, повіт Чортків, Галичина. Через довгий час перебували в Вінніпегу, а тепер Іван має перебувати в Торонто, а Павло в Монреалі. Хто би знав про них або вони самі, прошу зголоситись на адресу:

N. F. Dawydiuk Nac Mine, Alta. by Drumheller (72)

ПОШУКУЮ

Товариство ім. Т. Шевченка в Брукленді заснувало ся 1. січня 1914 року. Найбільше працювало оно на полі просвітнім серед української молодіжї. В першій році існування товариство отворило школу української мови для дітей. Число учасників школи стало побільшало ся так, що в 1920 році локаль товариства став за тісний і Т-во примушене було відповідати місця дітям укр. робітників. Укр. робітники зрозуміли вагу школи для вихованя дітей і щоби всім дітям вистрало місце — рішили побудувати власний Дім, щоби таким робом забезпечити себе на будуче школою і уникнути тої високої плати за рент, яку вони платило до сего часу. В Брукленді замешкує також по кілька десятків українських дітей, котрої той костел був власністю, побачивши що костел не приносить доброго бізнесу рішив його спродати. Той товариство ім. Шевченка рішило купити сей костел і зробити з него школу. Товариство мало готівки 500 дол., бруклендські робітники зложили \$370.00 добровільних даток і визначили між своїми членами \$1,300.00, що зробило разом суму \$2,150.00. За сю суму Т-во ім. Шевченка і купило вище названий костел, заплативши за него готівкою з гори 1 от, де еще недавно виспувалнсь херувими та серафими, там тепер буде школа для дітей укр. робітників, там будуть давати ся відчити, дебати, там буде ширити ся просвіта, буде вести ся праця над освідомкованєм укр. робітництва.

При Товаристві ім. Шевченка в Брукленді існує також драматичний кружок, який за час свого існування виставив чимале число драматичних штук. Купленє власної хати додасть еще більше охоти товаришам робітникам брати участь в драматичних виставах, як і в иншій просвітній роботі.

Отворене Дому відбудеть ся в неділю 17. жовтня, на котрім будуть говорити бесідники з Вінніпегу, а діти укр. робітників дадут концерт.

Г. Жмуд, голова, П. Миськів, секретар.

ПОШУКУЮ

товаришки П. М. Медуна, котра відїхала з Форт Віліям 'а двома дітьми: хлопцев Євгеній має 6 літ і хримає на ногу, а дівчинка Степанка має 4 роки. Маю для неї дуже цінкаву вістку з старого краю від її батька і сестри. Хто би про ню знав або вона сама або подав певний адрес, той дістане 10 доларів нагороди. Мій адрес:

M. Gan 802 Simpson St. Fort William, Ont. (74)

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі свого сина Казіка Мауштаер. Послідніми часами перебував в околицях Едмонтону. Хто би знав про него або він сам, хай зголосить ся на адресу:

Mike Mastaler McMunn, Man. (70)

ПОШУКУЮ

брата Івана Комара, з Ціневи, повіт Долина, Галичина. В Місяцю цвітні вийхав десь з Торонто і не дає про себе вісткі. Зголошуватись на адресу:

N. Komar 504 Queen St. W. Toronto, Ont. (70)

МАЮ НА ПРОДАЖ

дуже дешево два льоти в Транскої: Lot 1, B. 9, Plan 1781 і Lot 9, B. 83, Plan 1704. Інтересованих прошу зголосити ся до:

M. Fedoruk 403 East 5th St. New York, N. Y. (70)

ПОШУКУЮ

свого товариша М. Дулю, котрий тому два місяці перебував у Ванкувер. Хто би про него знав або він сам, прошу написати до:

D. Chychota Ukt. Labor Temple, cor. Pritchard & McGregor Str. Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ

своїх стрів Івана і Павла Давидюк, з села Косів, повіт Чортків, Галичина. Через довгий час перебували в Вінніпегу, а тепер Іван має перебувати в Торонто, а Павло в Монреалі. Хто би знав про них або вони самі, прошу зголоситись на адресу:

N. F. Dawydiuk Nac Mine, Alta. by Drumheller (72)

ПОШУКУЮ

своїх крайнів Василя Штефанюка, Івана Поповича, Івана Книгницького і Адама Штефанюка, з села Торговиці Пільної, повіт Городенка. Мають перебувати десь в Онтеріо або Булузних Державах. Хто

знає їх місце перебування, прошу зголоситись на адресу:

184 James St. East, Winnipeg, Man. Телефон: A9797.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ "МОЛОТ"

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт., поодинокє число.

"МОЛОТ" 414 E. 9th STR. — — — NEW YORK, N. Y.

ПОЗІР! РОБІТНИКИ ВІННІПЕГУ!

В НЕДІЛЮ, 17-го ЖОВТНЯ, С. Р. О ГОД. 2.30 ПО ПОЛУДНИ

відбудеть ся в Укр. Роб. Домі

ВЕЛИКИЙ ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТІНГ

ОДНОЇ ВЕЛИКОЇ ЮНП

на котрім тов. Дж. Б. Корі, прибувший недавно з Англії, буде промовляти на тему: "РОБІТНИЧИЙ РУХ В АНГЛІІ", а тов. М. Попович буде промовляти на тему: "РОБОТА КАПІТАЛІСТИЧНОЇ ПРЕСИ".

Пресідатель т. Дж. П. Андерсон.

Приходіть якнайчисленніше послухати, тих цікавих рефератів.

Відділ Д. К. А. і З. Робітників О. В. Ю.

Читайте! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" Читайте!

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ.

Ся часопись має своїх кореспондентів в Європі як також в різних центрах української еміграції в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА ВІНОСИТЬ:

На рік 15.00 На 6 місяців 8.00 На 3 місяці 4.50 Поодинокє число 5 ц.

Передплату шліть на адресу: Ukrainian Daily News

502 EAST 11th STR. — — — NEW YORK, N. Y.